

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **N. V. T.**, zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 11. 2015, čj. MV-161079-4/SO-2015, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 11. 2016, čj. 30 A 176/2015-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **3 dnů** od právní moci tohoto usnesení České republiky - Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím (dále také „napadené rozhodnutí“) zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 9. 2015, čj. OAM-699-31/ZR-2014, kterým bylo zrušeno povolení žalobce k trvalému pobytu na území České republiky a k vycestování stanovena lhůta 30 dnů od právní moci rozhodnutí podle § 77 odst. 1 písm. c) a § 77 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

II.

[2] Žalobce se bránil proti napadenému rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Plzni, který ji výše uvedeným rozsudkem zamítl. Krajský soud nepřisvědčil námitce, podle které správní orgány porušily § 3 správního řádu a nezjistily stav věci, o němž nejsou pochybnosti, pokud dovodily, že žalobce pobýval mimo území Evropské unie déle než 12 měsíců. Nedůvodnou shledal i žalobcovu námitku, že pořízení kopie jeho cestovního dokladu bez souhlasu se zpracováním osobních údajů bylo porušením § 4 písm. e) a § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů. Za neopodstatněné považoval i tvrzení, že správní orgány porušily § 50 odst. 3

správního řádu, neboť nedostatečně zjišťovaly důkazy svědčící ve prospěch žalobce a nakonec nesouhlasil ani s námitkou o nedostatku posouzení přiměřenosti dopadu rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života ve smyslu § 77 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností opírající se o kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Navrhl zrušit napadený rozsudek a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení a současně požadoval, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodnil tím, že vykonatelnost rozhodnutí žalované by znamenala okamžité ukončení nejvyššího pobytového statusu na území České republiky, tedy závažný zásah do rodinného a soukromého života, který bezproblémově realizuje; přitom tento zásah by byl nepřiměřený důvodům vycestování. Poukázal též na skutečnost, že na území České republiky má povolen trvalý pobyt i jeho matka. Řešení pobytové otázky jinými možnostmi je za aktuální situace (skončení pobytu na území) pro stěžovatele nedosažitelné. V případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by musel okamžitě vycestovat, aby se vyhnul pobytu v České republice bez platného povolení a též jistému správnímu vyhoštění. Pokud jde o možný rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, stěžovatel doplnil, že otázka hrozby pro veřejný pořádek, a tedy rozpor s veřejným zájmem je samotným důvodem přezkumu napadeného rozhodnutí.

IV.

[5] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou splněny, neboť stěžovatel tento požadavek odůvodňuje pouze v obecné rovině, aniž konkrétně tvrdí a prokazuje, že mu v souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí hrozí reálná a závažná újma. K věci samé dále doplnila, že se ztotožňuje s napadeným rozsudkem. Skutečnost, že stěžovatel nepobýval na území států Evropské unie po dobu delší než 12 měsíců byla ve správním řízení zjištěna a prokázána, tato jeho nepřítomnost přitom nebyla odůvodněna závažnými důvody; jejich existenci stěžovatel ani netvrdil. Podmínky pro aplikaci § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců tedy byly splněny. V daném případě nebylo povinností správních orgánů posuzovat přiměřenost rozhodnutí o zrušení povolení žalobce k trvalému pobytu. Žalovaná navrhla kasační stížnost zamítnout.

V.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a po zvážení argumentů stěžovatele i žalované, jakož i skutečností vyplývajících ze soudního spisu a napadených rozhodnutí správních orgánů dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.

[7] Kasační stížnost v nynější věci nemá ze zákona odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým

veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014 – 58, dostupné na www.nssoud.cz). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[8] Nejvyšší správní soud předně zdůrazňuje, že institut odkladného účinku se primárně vztahuje k žalobě jako prostředku ochrany veřejných subjektivních práv. Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Z uvedeného důvodu by měl být odkladný účinek vůči pravomocnému rozhodnutí přiznáván pouze v ojedinělých případech, pro něž zákonodárce užil slova o „nepoměrně větší újmě“. Jedná se o případy, v nichž nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Přiznáním odkladného účinku se totiž prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

[9] Nejvyšší správní soud vzhledem k dikci § 73 odst. 2 s. ř. s. vážil splnění všech výše uvedených podmínek pro přiznání odkladného účinku. Jakkoliv se *prima facie* mohly důvody, kterými stěžovatel žádost odůvodnil, jevit obecnými, kasační soud z dále uvedených důvodů shledal, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by znamenalo nepoměrně větší újmu, než může vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinku jinak závazného rozhodnutí došlo. Přitom též vzal v potaz, že již v řízení o žalobě krajský soud z týchž důvodů odkladný účinek žalobě přiznal.

[10] V projednávané věci jde o rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, které se opírá o skutečnost, že stěžovatel pobýval mimo území České republiky po dobu delší než 12 měsíců. Povolení k trvalému pobytu bylo stěžovateli uděleno za účelem sloučení rodiny. Z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně přitom přímo vyplývá povinnost stěžovatele vycestovat z území České republiky do 30 dnů od jeho právní moci. Nebyl-li by tedy přiznán kasační stížnosti odkladný účinek, nelze vyloučit, že by stěžovatel byl nucen území České republiky opustit dříve, než bude o věci samé rozhodnuto kasačním soudem. To by mohlo znamenat významnou újmu, která je bez pochyb nepoměrně větší, než by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud tento svůj závěr opírá o skutečnost týkající se rodinných poměrů stěžovatele. Bez dalšího totiž nelze dovozovat, že předchozím vycestováním z území (dle žalované na dobu delší než 12 měsíců) došlo k naprostému přetržení či popření rodinných vazeb, pro něž bylo dříve povolení k trvalému pobytu uděleno.

[11] Setrvání stěžovatele v České republice na další přechodnou dobu, která se bude shodovat s délkou řízení o kasační stížnosti, není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Pro zamítnutí žádosti o odkladný účinek přitom nepostačuje jakýkoliv rozpor s veřejným zájmem, ale je třeba, aby šlo o důležitý veřejný zájem. S ohledem na důvody, pro něž došlo ke zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu (srov. odst. [2] a [10]) tento rozpor není dán. Je proto splněna i třetí ze zákonných podmínek vyplývajících z § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku.

[12] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů návrhu stěžovatele podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. vyhověl. Nikterak tím však nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

[13] Do rozhodnutí o kasační stížnosti se pozastavují účinky napadeného rozsudku ze dne 23. 11. 2016, čj. 30 A 176/2015-49, napadeného rozhodnutí žalované ze dne 24. 11. 2015, čj. MV-161079-4/SO-2015, jakož i rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 9. 2015, čj. OAM-699-31/ZR-2014. Nejvyšší správní však může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[14] Nejvyšší správní soud současně uložil stěžovateli zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který činí podle položky 20 Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) 1000 Kč. Ke splnění této povinnosti stanovil v souladu s § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 7 odst. 1 téhož zákona lhůtu 3 dnů jdoucí od právní moci tohoto usnesení.

[15] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1080526116**.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně 24. ledna 2017

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: